

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
магістрантів і молодих дослідників**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВЕТЕРИНАРНОЇ
МЕДИЦИНИ**

«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У ХХІ СТОЛІТТІ»

16 листопада 2023 року

**Біла Церква
2023**

УДК 636.09:378-053.6:001(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, професор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Зубченко В.В., канд. екон. наук.

Власенко С.А., д-р вет. наук.

Шаганенко Р.В., канд. вет. наук.

Качан Л.М., канд. с.-г. наук.

Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Наукові пошуки молоді у XXI столітті. Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції магістрантів і молодих дослідників (Біла Церква, 16 листопада 2023 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2023. – 160 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

бактеріальних інфекцій. Переливання плазми було ефективним, адже свіжозаморожена плазма перехворівших собак забезпечує пасивний імунітет і фактори згортання крові. Харчова підтримка була потрібна, якщо собака не могла їсти, встановлювали ентеральну або парентеральну трубку для годування.

Собаки, у яких спостерігається сильне блювання, кривава діарея, шок або сепсис, потребували дуже агресивної терапії в умовах стаціонару. Внутрішньовенна рідинна реанімація передбачала великі об'єми рідин внутрішньовенно для стабілізації кров'яного тиску і перфузії. Вводили ін'єкційні препарати проти нудоти, антибіотики широкого спектру дії внутрішньовенно, переливання плазми реконвалесцентів. Тепла рідина і зігріваючі ковдри використовувались щоб стабілізувати температуру тіла. Застосовували Парентеральне харчування - введення поживних речовин через вену у випадках, коли прийом їжі був надто критичним.

Парвовірус собак дуже небезпечним вірусом для будь-якої невакцинованої собаки. Вакцинація має вирішальне значення для захисту собак від руйнівних інфекцій, спричинених парвовірусом. Слід ретельно дотримуватися протоколів планової вакцинації.

Отже, стратегія лікування хворих собак залежала від тяжкості перебігу хвороби, а основою профілактики була планова вакцинація.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Capozza, Paolo et al. "Old and Novel Enteric Parvoviruses of Dogs." *Pathogens* (Basel, Switzerland) vol. 12,5 722. 16 May. 2023, doi:10.3390/pathogens12050722
2. Shima, Felix K et al. "Diagnostic Performance of a Rapid Immunochromatographic Test Kit for Detecting Canine Parvovirus Infection." *Topics in companion animal medicine* vol. 45 (2021): 100551. doi:10.1016/j.tcam.2021.100551
3. Schoeman, J P et al. "Biomarkers in canine parvovirus enteritis." *New Zealand veterinary journal* vol. 61,4 (2013): 217-22. doi:10.1080/00480169.2013.776451

УДК 619:616.9

ГУСАК В.А., магістрантка

Науковий керівник – **БІЛИК С.А.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

epizootologiya@ukr.net

ДІАГНОСТИКА, ЛІКУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА ЛЕПТОСПИРОЗУ СОБАК У ПРИВАТНІЙ ВЕТЕРИНАРНІЙ КЛІНІЦІ

Лептоспіроз – це інфекційне захворювання собак, спричинене бактеріями роду *Leptospira*. Хвороба передається через сечу інфікованих тварин, а також через воду та ґрунт. У собак спостерігаються гострі симптоми: лихоманка, нудота, блювота, діарея, втрата апетиту. Можуть уражатися нирки та печінка (жовтяниця, гемоглобінурія). Діагностика хвороби включає аналіз крові, сечі, ПЛР та серологічні тести (РМА). Лікування хворих тварин передбачає застосування антибіотиків, внутрішньовенна регідратація та підтримуюча терапія. Профілактика включає запобігання інфікуванню та вакцинацію

Ключові слова: жовтяниця, лептоспіри, собаки, РМА, вакцинація.

Лептоспіроз, викликаний бактеріями роду *Leptospira*, є широко поширеним зоонозним захворюванням, що охоплює усі континенти, за винятком Антарктиди. Збудник цього захворювання має здатність до тривалого зберігання в непроточних водоймах та заболочених теренах. Джерелами і резервуарами лептоспірозу стають хворі тварини, а також гризуни, які виступають як постійні носії лептоспір.

Головним шляхом передачі лептоспірозу для людини та тварин є водний, інфікування відбувається під час контакту з контамінованою водою в результаті купання або пиття. У випадку собак існують унікальні механізми інфікування лептоспірозом. Виділення лептоспір здійснюється через сечу, і вони можуть залишати свої "ексклюзивні" шляхи зараження через взаємні контакти та маркування території [1].

Після проникнення лептоспир до сприйнятливому організму тварини, вони швидко проникають в кров, викликаючи короткотривалу бактеріємію та акумулюючись в печінці. Токсини, виділені лептоспірами, спричиняють утворення антитіл, які витісняють бактерії з крові та печінки. Однак, утворені антитіла не можуть проникнути в нирки, де лептоспири накопичуються протягом 2–3 років та продовжують виділятися із сечею. Такий механізм концентрації лептоспир у нирках утримується в організмі собак протягом тривалого періоду [2, 3].

Робота виконана на базі приватної ветеринарної лікарні «Сімейний улюбленець» (м. Київ). Було проведено ретроспективне дослідження випадків лептоспірозу собак за 2021–2023 роки, проаналізовано діагностику, лікування та профілактику хворих на лептоспіроз собак у ветеринарній лікарні. також було вивчено профілактику лептоспірозу собак у зоні обслуговування клініки, в тому числі схеми вакцинації із використанням вакцин Biocan® NOVEL (Чехія) та інших вакцин.

Діагностика лептоспірозу собак може бути складною, оскільки симптоми можуть бути нечіткими та неспецифічними. Однак існує низка тестів, які допоможуть підтвердити діагноз.

Першим кроком у діагностиці лептоспірозу собак є ретельний збір анамнезу та клінічний огляд. Ветеринар запитає про нещодавній контакт собаки з потенційно забрудненою водою або сечею, а також про будь-які інші симптоми, які демонструє собака. Ветеринар також зверне увагу на ознаки лихоманки, млявості, жовтяниці та кровотечі. У разі підозри на лептоспіроз зразки сироватки крові направляли до ветеринарної лабораторії Бальд або БіоСофт (м. Київ) для дослідження у РМА для встановлення титру антитіл. Тест РМА – це високочутливий і специфічний тест, який вважається золотим стандартом діагностики цього захворювання. В основі РМА лежить принцип, що коли собака заражається бактеріями *Leptospira*, вона виробляє антитіла до цих бактерій. Ці антитіла можуть аглютинувати (злипати) бактерії *Leptospira* в пробірці. РМА проводиться шляхом змішування сироватки собаки з набором різних сероварів живих лептоспир. Якщо собака має антитіла до бактерій *Leptospira*, сироватка аглютинує бактерії. Титр РМА – це найвище розведення сироватки, яке аглютинує бактерії, так титр $\geq 1:50$ вважається позитивним на лептоспіроз у невакцинованих собак. Титр $\geq 1:100$ вважається позитивним на лептоспіроз у вакцинованих собак та собак з невідомим статусом вакцинації. Однак важливо використовувати РМА в поєднанні з іншими діагностичними тестами, такими як ПЛР і аналіз крові, який може показати ознаки інфекції, такі як підвищений рівень лейкоцитів і печінкових ферментів.

Аналізи сечі можуть показати ознаки ураження нирок, такі як протеїнурія та гематурія. У деяких випадках для пошуку ознак ураження органів можуть використовуватися візуалізаційні тести, такі як рентген або ультразвук.

Лікування лептоспірозу собак залежить від тяжкості інфекції. Собакам з легкими випадками лептоспірозу може знадобитися лише підтримуюча терапія, наприклад, давання рідини та електролітів. Собаки з більш важкими випадками лептоспірозу потребують госпіталізації та лікування антибіотиками. У деяких випадках собакам, хворим на лептоспіроз, також може знадобитися лікування ниркової недостатності або інших ускладнень.

Існує ряд заходів, які можна зробити для профілактики лептоспірозу собак, зокрема недопущення зараження та специфічна імунопрофілактика лептоспірозу. Уникнення контакту із забрудненою водою є важливим профілактичним заходом також.

На ринку в Україні існують вакцини від лептоспірозу від різних виробників. Всі собаки, які можуть бути заражені в результаті відвідування парків, лісів, прибережної зони, полювання тощо мають бути вакциновані. Наприклад, вакцина Biocan® NOVEL DHPPi/L4 містить серед інших антигенів чотири серовари лептоспир (*L. bratislava*, *L. canicola*, *L. icterohaemorrhagiae*, *L. grippotyphosa*), вакцину рекомендується вводити собакам у віці 8-9 тижнів і через 3-4 тижні застосовують Biocan® NOVEL DHPPi/L4R. Надалі ревакцинацію

необхідно проводити щорічно вакциною Biocan® NOVEL DHPPi/L4R або Biocan® NOVEL Pi/L4 для підтримання напруженості гуморального імунітету.

Отже, основний шлях передачі лептоспірозу для людини та тварин – водний, інфікування відбувається через контакт зі забрудненою водою. У собак існують особливі механізми інфікування, зокрема через взаємний контакт та маркування території свіжою інфікованою сечею. Діагностика лептоспірозу включає анамнез, клінічний огляд та титр РМА. Важливо серологічні тести комбінувати із іншими тестами, такими як ПЛР та аналіз крові тощо. Лікування лептоспірозу залежить від тяжкості інфекції, включаючи антибіотикотерапію та підтримуючу терапію. Профілактика включає вакцинацію та уникнення контакту з забрудненою водою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Klosowski, Marika L, and Andrea A Bohn. "Microscopic detection of Leptospira bacterial organisms in urine sediment from a young dog with leptospirosis and a review of the pathobiology and diagnosis of canine leptospirosis." *Veterinary clinical pathology* vol. 52,1 (2023): 112-118. doi:10.1111/vcp.13129
2. Reagan, Krystle L, and Jane E Sykes. "Diagnosis of Canine Leptospirosis." *The Veterinary clinics of North America. Small animal practice* vol. 49,4 (2019): 719-731. doi:10.1016/j.cvsm.2019.02.008
3. Schuller, S et al. "European consensus statement on leptospirosis in dogs and cats." *The Journal of small animal practice* vol. 56,3 (2015): 159-79. doi:10.1111/jsap.12328

УДК 619:616.9

МЕЛЬНИК С.М., магістрантка

Науковий керівник – **ЦАРЕНКО Т.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

epizootologiya@ukr.net

ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ ІНФЕКЦІЙНОГО ПЕРИТОНІТУ КОТІВ ЗА РІЗНИХ ФОРМ ПЕРЕБІГУ ХВОРОБИ

Комплексний підхід важливий для діагностичних та терапевтичних стратегій, що застосовуються у випадках інфекційного перитоніту котів (ІПК). Зустрічаються три різні форми ІП – вологу (ефузійну), суху (неефузійну) та неврологічну, які мають клінічні прояви та потребують відповідних діагностичних методів. Диференціальна діагностика для виключення станів, які можуть імітувати ІПК, включаючи хвороби серця, онкологію, запалення або інфекції є важливим елементом для уточнення діагнозу. Діагностичний протокол для ІПК у передбачає багатогранний підхід, що включає клінічну оцінку, візуалізацію, тестування на коронавірус методом полімеразної ланцюгової реакції (ПЛР), аналіз крові та ретельний аналіз ліквору у випадках вологої форми ІПК. Експериментальний противірусний препарат GS-441524 показав себе багатообіцяючим під час практичного застосування.

Ключові слова: ІПК, перитоніт, GS-441524, комплексна діагностика.

Інфекційний перитоніт котів (ІПК) (feline infectious peritonitis, FIP) – це смертельне прогресуюче захворювання, спричинене мутацією коронавірусу котів (feline coronavirus, FCoV) в патогенну форму, яка може викликати системну інфекцію. Захворювання зазвичай виникає у молодих котів віком до 2 років, але може виникнути у котів будь-якого віку. Мутований коронавірус інфікує і розмножується в макрофагах, поширюючись по організму і викликаючи запальні ураження, які називаються гранульомами, в різних органах. Загальні клінічні ознаки включають стійку лихоманку, втрату ваги, поганий апетит, млявість, жовтяницю та асцит або плевральний випіт у випадках вологої форми ІПК. Загалом діагностика ІПК передбачає проведення тестів, таких як ПЛР для виявлення коронавірусу в рідині випоту, а також виключення інших можливих причин випоту [1].

До недавнього часу вважалося, що лікування ІПК не існує, і в кінцевому підсумку хвороба є смертельною, вважалося, що підтримуюча терапія, така як антибіотики та протизапальні засоби, може допомогти тимчасово впоратися з симптомами. Нині є успішна